

Львівська міська рада
Виконавчий комітет

79006, Львів, пл. Ринок, 1 тел.: (032) 297 59 06, (032) 297 57 15, факс: (032) 297 57 47

05.07.2017 № 188/-D3-611x

На № _____ від _____

Народному депутату України
п. І. Васюнику

Шановний Ігорю Васильовичу!

Користуючись нагодою, дозвольте висловити Вам свою повагу і шанування та повідомити про результати розгляду Вашого звернення щодо передачі Державній установі «Інститут патології крові та трансфузійної медицини НАМН України» нежитлових приміщень будинку по вул. Генерала Чупринки, 45 у м. Львові, які займає Комунальна 5-а міська клінічна лікарня (надалі – 5 МКЛ).

На даний час у порядку правонаступництва 5 МКЛ займає приміщення будинку №45 на вул. Ген. Чупринки загальною площею 3216,0 кв.м. для надання високоспеціалізованої вторинної і третинної медичної допомоги не тільки населенню Франківського району м. Львова і міста в цілому, але гематологічним хворим Львівської області та Західного регіону України у гематологічному відділенні лікарні.

Гематологічне відділення лікарні десятиліття поспіль існує за рахунок спільного фінансування з державного та місцевого бюджетів. Лікарня, виконуючи свої зобов'язання перед ДУ «Інститут патології крові та трансфузійної медицини НАМН України» по договору про співпрацю, з метою практичного застосування наукових досліджень цієї установи, передала необхідну частину приміщень п'ятого поверху за рахунок ущільнення приміщень гематологічного відділення. Передача ДУ «Інститут патології крові та трансфузійної медицини НАМН України» ще 170,0 кв.м. площі саме гематологічного відділення, а, відтак, скорочення ліжкових площ

цього відділення суттєво погіршить стан надання високоспеціалізованої медичної допомоги гематологічним хворим.

Поряд з цим повідомляю, що на виконання рішення Господарського суду Львівської області від 10.07.2013 у справі № 12/197 виконавчими органами Львівської міської ради провадиться робота по виділенню комунальній 5-й міській клінічній лікарні інших приміщень, придатних для переміщення відділень лікарні, в результаті чого буде вивільнено нежитлові приміщення за адресою: м.Львів, вул. Г.Чупринки, 45 для потреб ДУ «Інститут патології крові та трансфузійної медицини НАМН України». До вчинення таких дій вивільнити зазначені приміщення не видається можливим, оскільки вони використовуються лікарнею для виконання делегованих державою функцій - надання медичної допомоги мешканцям міста Львова і Львівської області.

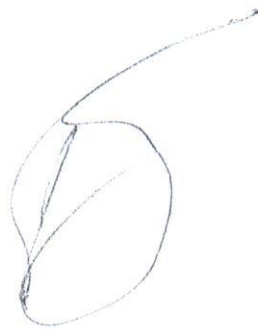
Додаток: Інформаційна довідка про спірний будинок за адресою: м. Львів, вул. Генерала Чупринки, 45

З повагою

в. о. міського голови,

заступник міського голови

з фінансово-економічних питань

Г.Васьків

**Інформаційна довідка про спірний будинок за адресою: м. Львів,
вул. Генерала Чупринки, 45**

Чотириповерховий будинок №45 по вул. Ген. Чупринки у м. Львові загальною площею 5246,3 кв.м. (далі – **спірний будинок**), що належить до основних засобів і власником якого є держава, на підставі існуючого законодавства Союзу РСР, Української РСР і **адміністративного акта-постанови виконавчого комітету Львівської обласної Ради депутатів трудящих від 07.05.1945 №497** (далі – **Львівський облвиконком**) передано безоплатно по балансу з усім активом і пасивом державній медичній установі – Львівському інституту переливання крові та невідкладної хірургії, правонаступником якого є Державна установа «Інститут патології крові та трансфузійної медицини НАМН України» (далі – **Інститут**), з одночасним розміщенням у цьому будинку іншої державної медичної установи – Міської станції швидкої медичної допомоги.

На підставі наступного **адміністративного акта щодо спірного будинку – рішення Львівського облвиконкому від 27.02.1950 №274** на базі клініки Львівського НДІ переливання крові та невідкладної хірургії на 150 ліжок з **01.03.1950** утворено новий державний медичний заклад – Обласну клінічну лікарню невідкладної допомоги на 200 ліжок, правонаступником якої є Комунальна 5-а міська клінічна лікарня (далі – **Лікарня**).

Новоутворену лікарню залишено надалі як базу Львівського НДІ переливання крові і невідкладної хірургії (**п.5 рішення**) і одночасно передано їй функції районної лікарні Червоноармійського району м. Львова (**п.6 рішення**).

Приміщення спірного будинку закріплено за новоутвореною лікарнею (**п.7 рішення**).

Виходячи із загальновизнаного, відомого ще древньоримському праву, загального колізійного темпорального принципу: «Наступний закон з цього ж питання відміняє дію попереднього», можна дійти висновку, що з **01.03.1950** **законними володільцями стали дві державні медичні установи, правонаступниками яких, з однієї сторони, є інститут, з іншої – лікарня.** Незважаючи на те, що новоутворена лікарня займала 70%, а Львівський НДІ переливання крові та невідкладної хірургії – 30% загальної площі спірного будинку, видатки на утримання цього будинку, забезпечення двох державних медичних установ комунальними послугами (газ, тепла енергія за рахунок лікарняної котельні, електроенергія, водопостачання, у т.ч. й гаряче, і водовідведення тощо) несла лікарня, балансоутримувачем спірного будинку залишився Львівський НДІ переливання крові та невідкладної хірургії.

У 1979 році Львівський НДІ переливання крові та невідкладної хірургії, замовчуючи про існування чинного рішення Львівського облвиконкому від 27.02.1950 №274, яким уповноважений державою (власником) компетентний орган – Львівський облвиконком встановив інший порядок володіння і користування приміщеннями спірного будинку між двома державними медичними закладами, обманним шляхом на підставі нечинної постанови Львівоблвиконкому від 07.05.1945 №497 домігся від Львівського МБТІ реєстрації за собою (одноособово) права оперативного управління спірним будинком в цілому з

видачею йому реєстраційного посвідчення від 12.07.1979 №435, про що не було відомо лікарні.

Таким чином, внаслідок реорганізації Львівського НДІ переливання крові та невідкладної хірургії з **01.03.1950 по даний час приміщеннями спірного будинку фактично володіють і користуються інститут і лікарня відповідно до зайнятих ними площ.**

Спочатку у володінні і користуванні лікарні були приміщення загальною площею **3612,8 кв.м.**, що становило 70% площ спірного будинку. Цей факт підтверджується матеріалами інвентаризаційної справи спірного будинку, що знаходиться у Комунальному підприємстві Львівської обласної ради «Бюро технічної інвентаризації та експертної оцінки» - правонаступника Львівського МБТІ.

Згідно зі **ст.31 Закону України від 07.02.1991 №697-XII «Про власність»** (далі – **Закон №697-XII**), який втратив чинність 20.06.2007, до державної власності в Україні належали загальнодержавна (республіканська) власність і власність адміністративно-територіальних одиниць (комунальна власність).

Відповідно інститут і спірний будинок, приміщеннями якого протягом декількох десятиліть володіли і користувалися інститут і лікарня, стали об'єктами права загальнодержавної (республіканської) власності (ст.34 **Закону №697-XII**), а лікарня за своїм правом статусом – об'єктом права комунальної власності (ст.35 **Закону №697-XII**).

З приведенням майнових відносин з вимогами чинного на той час законодавства інститут і лікарня уклали **01.03.1996** договір оренди нежитлових приміщень на 1996 рік про передачу лікарні за плату, обумовлену законом, на певний строк у користування приміщення (без їх ідентифікації) загальною площею **2963,0 кв.м.** у спірному будинку, у т.ч. і приміщення **четвертого поверху загальною площею 544,16 кв.м.** в яких був розміщений терапевтичний відділ лікарні.

Згідно з актом від **05.08.1996** про часткове повернення орендованих приміщень лікарня повернула інституту приміщення (кімнати, коридори) загальною площею **544,16 кв.м.** на четвертому поверсі спірного будинку, звільнені терапевтичним відділенням.

З прийняттям у 1996 році Конституції України (ч.1 ст.142, ч.1 ст.143) визнано дві самостійні форми власності: державну і комунальну, тобто відбулося розмежування між державною і комунальною власністю.

До то часу, поки у підпорядкуванні Міністерства охорони здоров'я України (далі – **МОЗ України**) перебував інститут, між ним і лікарнею не виникало жодних проблем щодо володіння і користування приміщеннями спірного будинку. Вони почали виникати після введення дію **Закону України від 29.06.2004 №1911-IV «Про внесення змін до Закону України «Про особливості правового режиму майнового комплексу Національної академії наук України»** (далі – **Закон №1911-IV**), на підставі якого Національній академії медичних наук України (далі – **НАМН України**) відповідно до **постанови КМУ від 07.08.2000 №1232** спірний будинок став належати на праві господарського відання і передано інституту на праві оперативного управління, тобто на спірний будинок як об'єкт нерухомості, що належить державі, повноваження з його управління перейшли від **МОЗ України** до **НАМН України**.

Після передачі майнового комплексу інституту до НАМН України в лікарні у позасудовому порядку відібрано значну площу приміщень спірного будинку.

На сьогодні з **3612,8кв.м.** лікарня фактично володіє і користується приміщеннями, розташованими у напівпідвальному та першому-четвертому поверхах спірного будинку загальною площею **1454,9кв.м.** і спільно з інститутом – **1141,5кв.м.** (сходові клітки, коридори тощо), що підтверджується проведенною **31.03.2017** інвентаризацією на виконання ухвали Господарського суду Львівської області у справі №914/143/17.

Так, у порівнянні з 2013 роком, коли лікарня володіла і користувалася приміщеннями спірного будинку загальною площею **2418,86кв.м.**, в даний час вона володіє і користується приміщеннями спірного будинку на **963,96кв.м.** менше (**2418,86кв.м.** - **1454,9кв.м.**), у т.ч. й приміщеннями четвертого поверху загальною площею **167,8кв.м.**, в яких розміщені гематологічне відділення на 60 ліжок, денний гематологічний стаціонар на 10 ліжок, а також спільно з інститутом приміщеннями загальною площею **286,6кв.м.** (їдальня, ординаторська, процедурні, коридори тощо).

Господарський суд Львівської області ухвалою від 30.11.2009 порушив справу №12/197 і прийняв до розгляду позовну заяву інституту про розірвання договору оренди нежитлових приміщень спірного будинку загальною площею **2418,86кв.м.** Лікарня, в свою чергу, подала зустрічний позов про визнання за нею речового права на чуже майно – право оперативного управління приміщеннями спірного будинку, якими вона володіє і користується, оскільки вважає себе їх законним титульним володільцем.

Відповідно до положень **ст.397 ЦК України** володільцем чужого майна є особа, яка фактично тримає його у себе (**ч.1**).

Право володіння чужим майном може належати одночасно двом або більше особам (**ч.2**).

Фактичне володіння майном вважається **правомірним**, якщо інше не випливає із закону, або не встановлено рішенням суду (**ч.3**).

Господарський суд Львівської області рішенням від 10.07.2013 у справі №12/197, з яким погодились суди апеляційної і касаційної інстанцій, частково задовольнив позов інституту, зокрема, визнав договір оренди нежитлових приміщень на 1996 рік неукладеним, зобов'язав лікарню звільнити приміщення спірного будинку загальною площею **2418,86кв.м.** з відстрочкою виконання судового рішення до надання лікарні інших приміщень. У зустрічному позові лікарні відмовлено повністю.

З наведеної норми закону, наявності рішення Господарського суду Львівської області від 10.07.2013 у справі №12/197, яке набрало чинності **16.09.2013** після його перегляду в апеляційному порядку можна дійти висновку: до **16.09.2013** вважалось, що лікарня правомірно володіла і користувалася приміщеннями спірного будинку.

Незважаючи на те, що інститут і спірний будинок є об'єктами права державної власності, балансоутримувачем спірного будинку є інститут, а лікарня є об'єктом права комунальної власності, в порушення бюджетного законодавства видатки, пов'язані з утриманням спірного будинку, інженерних мереж, забезпеченням комунальними послугами не тільки себе, а й інститут (газ,

електроенергія, холодне водопостачання та водовідведення, опалення приміщень і гаряче водопостачання лікарняною котельнею тощо), несе лікарня як замовник цих послуг, що надають спеціалізовані ліцензовані суб'єкти господарювання. Інститут з тривалим запізненням відшкодовує, лише понесені нею витрати на оплату спожитих ним комунальних послуг. Внаслідок чого заборгованість інституту перед лікарнею постійно становить значну суму. Харчування хворих лікарні і інституту (до 30 осіб) проводиться лікарнею. І за цю надану послугу інститут не спроможний своєчасно розрахуватися. В підтвердження викладеному вище свідчать неодноразові листи-попередження лікарні, надіслані інституту. Такий стан оплати пояснюється недостатнім фінансуванням інституту з держбюджету.

Наказом МОЗ України від 14.10.1998 №273 лікарні надано статус клінічного лікувально-профілактичного закладу. У спірному будинку розміщені: приймальне, урологічне, хірургічне (разом з операційним блоком, яким користується й інститут), гематологічне відділення, денний неврологічний і денний гематологічний стаціонари, відділення анестезіології та інтенсивної терапії, харчоблок, котельня, пасажирсько-грузовий ліфт лікарні тощо.

Лікарня десятиліттями є клінічною базою інституту на підставі чинного рішення **Львівського облвиконкому від 27.02.1950 №274 (п.5)**. Між ними періодично укладаються договори про співпрацю щодо надання високоспеціалізованої третинної медичної допомоги населенню м. Львова, Львівської області, Західного регіону України, зокрема гематологічним хворим. Так, 03.02.2015 лікарня і інститут уклали такий договір, який є чинним на сьогодні.

Відповідно до **п.1.3. Положення про клінічний лікувально-профілактичний заклад охорони здоров'я, затвердженого наказом МОЗ України від 05.06.1997 №174**, рішення про створення, ліквідацію чи реорганізацію клінічного закладу приймає МОЗ України, Львівська облдержадміністрація за поданням відповідного департаменту охорони здоров'я за погодженням з МОЗ України.

Поспішне і непродумане вирішення питання звільнення лікарнею приміщень спірного будинку, переконані, призведе до вимушеної її реорганізації (якщо не ліквідації), пов'язаної із закриттям вищевказаних лікувальних стаціонарних відділень, неможливістю їх господарських служб належним чином виконувати свої функції, оскільки у компетентних виконавчих органах Львівської міської ради, Львівської облдержадміністрації на даний час не має об'єктивної можливості їх переведення в інші приміщення. На нашу думку, така реорганізація (ліквідація) лікарні лише зашкодить проведенню національної медичної реформи, викличе законне і справедливе невдоволення (обурення) мешканців м. Львова, гематологічних хворих Львівської області і Західного регіону України, громадськості тощо.

Що стосується вимоги інституту про звільнення лікарнею приміщень четвертого поверху спірного будинку загальною площею **235,5 кв.м.**, в яких розміщені і денний гематологічний стаціонар і гематологічне відділення, даний спір вирішується Господарським судом Львівської області, який ухвалою від 20.01.2017 порушив провадження у справі №914/143/17 за позовом інституту.

Про прийняте місцевим господарським судом рішення (після набрання ним чинності) буде повідомлено.

З метою забезпечення реалізації Закону України «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині» КМУ постановою від 24.04.2000 №695 «Про деякі питання реалізації Закону України «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині» затвердив перелік державних та комунальних закладів охорони здоров'я і державних наукових установ, які **мають право** провадити діяльність, пов'язану з трансплантацією органів та інших анатомічних матеріалів людині.

Постановою КМУ від 05.06.2013 №402 до переліку державних та комунальних закладів охорони здоров'я і державних наукових установ, які **мають право** провадити діяльність, пов'язану з трансплантацією органів та інших анатомічних матеріалів людині серед інших медичних закладів включено також інститут, який **має право** провадити діяльність, пов'язану з трансплантацією клітин людині (п.3).

Зазначеною постановою на МОЗ України покладено:

Постійно здійснювати контроль за дотриманням державними та комунальними закладами охорони здоров'я і науковими установами, зазначеними у переліку, вимог до матеріально-технічної бази, обладнання, підготовки та кваліфікації працівників, необхідних для провадження діяльності, пов'язаної з трансплантацією органів та інших анатомічних матеріалів людині.

Разом з Національною академією медичних наук України подати до 01.01.2001 КМУ проект Державної програми розвитку трансплантації в Україні, в якій передбачити організаційне, наукове-технічне та фінансове забезпечення її виконання.

Із змісту наведених положень постанови КМУ від 24.04.2000 №695 не вбачається обов'язкова до виконання вимога щодо виселення з приміщень спірного будинку лікарні, яка є багатoproфільною, надає третинну високоспеціалізовану, медичну допомогу у співпраці з інститутом гематологічним хворим м. Львова, Львівської області, Західного регіону України.

Інститут, покликаючись на постанову КМУ від 24.04.2000 №695, намагається за всяку ціну виселити лікарню, зокрема, в даний час гематологічне відділення на 60 ліжок, денний гематологічний стаціонар на 10 ліжок з приміщень спірного будинку, що викликає насамперед, подив і нерозуміння, на нашу думку, його деструктивних дій, що призведе до погіршення ситуації з наданням належної стаціонарної кваліфікованої медичної допомоги у м. Львові і викличе законне та справедливе обурення хворих, громадськості.

І насамкінець. Слід звернути увагу на те, що інститут, здійснюючи право оперативного управління спірним будинком, який є державною власністю, не може використовувати надане йому законом речове право на чуже майно на шкоду правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства тощо (ч.5 ст.319 ЦК України).

Судове засідання призначене на 21.06.2017 перенесено на 07.07.2017.

Головний лікар комунальної
5-ї міської клінічної лікарні

Б. Матвієв
Б. Матвієв